

NÁMĚTY PRO INSPIRACI aneb „ZAHREJ SI E MNOU!“

- „Dívám se a vidím něco červeného“ (kulatého, dřevěného..., později červeného a kulatého, dřevěného, hranatého a červeného) – dítě má pokud možno rychle najít nějaký předmět v místnosti, v prostoru nebo vybrat z věcí na stole věc, na kterou se označení hodí
- Požádáme dítě, aby si dobře prohlédlo, co je na stole, za výkladem obchodu, na obrázku, apod., a aby si zapamatovalo co nejvíc věcí. Pak věci schováme, zavřeme knížku nebo odejdeme kousek od obchodu a snažíme se vyjmenovat všechno, na co si vzpomeneme.
- „Co se změnilo?“ (v místnosti, v oblečení). Čím menší je dítě, tím výraznější změny musíme dělat. Postupně můžeme měnit jen detaily.
- „Co zmizelo ze stolu?“ Nedoporučuje se překročit počet osmi předmětů. Pokud dítě dělá chyby, měli bychom snížit počet předmětů, pak je společně vyjmenovat, říci, k čemu jsou, komu patří apod. To usnadní jejich zapamatování a dá i možnost nenápadné nápovědy.
- Dítě hledá zvuky, které vydávají různé materiály: dáme na stůl různé předměty – skleničku, plechový a porcelánový hrnek, klíče, krabici s rýží apod. Dítě si zkusí, jak zní ťukání lžičkou o hrnky, zachrastí si klíči apod. Pak už hádá, čemu který zvuk náleží. Daří-li se, lze použít několik různých skleniček a hrnků – y budou podobnější a jejich odlišení obtížnější. Dítě může na příslušný předmět buď jen ukázat nebo ho slovně označit (maminčin hrneček na čaj, broušená sklenička apod.).
- Hry typu „Šla babička do městečka a koupila tam ...“ Slova na doplnění volíme libovolně, zároveň se cvičí i paměť, cit pro členění věty a další schopnosti.

Štěně

U myšího pelíšku štěká štěně na šišku. Neštěkej tu, štěňátko, vyplašíš nám myšátko!

